

שנה טובה

למערכת העולם הזה - המשך עבודה פוריה.

נחום מזרחי, טבריה

שנת שלום.

חסן פואד, לונדון

הקורא פואד הוא מורה מצרי הבקיא בעולם העיברית השווה עתה בלונדון.

תרשו לי לברך באמצעותכם את קוראיכם ואת כל עם ישראל בברכת שנה טובה

חשוב לצד מי אתה עומד. ולגבי עצמנו אפשר רק לומר: אמור לי מי הם ידידיך ואומר לך מי אתה.

ה. עזרי, ירושלים

בית הספר העצוב

כאם לשני ילדי בגיל בית הספר, לא הוטלתי אישית משיבת-המורים. אינני עובדת ואינני, סובלת. כאמהות אחרות הנאלצות למצוא עיסוק לילדיהן. מה ש'דהים אותי בשביתה זו היתה החדווה והעליצות בה קיבלו ילדי, שאך זה החלו את שנת-הלימודים, את פרוץ השביתה.

טבעי שילדים, ביוחד בכיתות הנמוכות של בית-הספר העממי, מעדיפים מישחקים על פני לימודים. בכל זאת נראתה לי שמחתם מופרזת. כשניסיתי לשוחח עמם על כך, הם טענו כי אינם אהבים את בית-הספר מפני ששם, "משעמם", "המורה כועסת" ו"בית-הספר עצוב". אינני רוצה להתייחס אם אלה באמת הסיבות לשמחתם על הפסקת הלימודים, אבל עצם העובדה שילדים אינם ששים ללכת לבית-הספר מעוררת דרשני. זכרונותי שלי מבית-הספר העממי הם זכרונות מאושרים. בתקופתי היה בית-הספר מוקד משיכה לא רק מ'חינת הלימודים אלא גם מבחינת התע' סוקה, החברה והיחס.

ראוי שגם שר-החינוך וגם מזכיר הס' תדרות המורים, שלום לחוין - אחרי ש'יפתרו את בעיות-השכר של המורים - יקדישו קצת מזמנם כדי לבדוק מדוע הפך בית-הספר לסיטוס גם לתלמידים ש'אינם "עצלנים" או "בעייתיים"? שושנה מ., תל-אביב

אשה אידואלית

אני קוראת קבועה של שבועונים ולא פעם עוררו בי כתבות שונות את הרצון לעודד, למחות, אך העצלות... הפעם, הת' עורר בי ממש דחף, שאינו ניתן לריסון, וזאת עקב, "המאמר" של עירית, סליחה, אירית דותן, "אודות שייקה אופיר" (העולם הזה 2140).

באחד הקטעים היא כותבת, "לא רק שאני אשה אידואלית, אני אפילו אשה מושלמת (שייקה אמר לי זאת)". ואני קראתי בקטעי עתונות שונים ששייקה אופיר חושבת אותה למופרעת, במקרה הטוב ביותר, ומסתבר (לפי דברי אירית) אם שייקה אומר, שייקה יודע! ועוד היא כותבת: (על עצמה) "בחורה צעירה" עובדת!

"יפה", לא צריך להגויס, אפשר להסתפק בנחמה רגילה.

"מוכשרת" - ובכן זה כבר נושא לווי' כוח, ואולי לא. לדעתי ולדעת רבים שאני מכירה, יש לה קול נחמד, אך לא יותר מזה, לא מרשים, לא מלהיב, אפשר ל'הסתדר. אבל מכאן ועד לכשרון עוד הדרך רחוקה.

בהזדמנות זו הרשו לי להצטרף לתקוותו של בעלה, המוכשר, לפי הגדרתה, והפעם אינני חולקת על דעתה, שתצלית להתגבר על "דכאון הלידה" או תקראו לה איך שאתם רוצים, ותחזרו להיות הטיפוס של בת-השכנים השקטה והחמודה.

אנא, אירית היקרה, תני לאנשים לחיות בשקט ובמנוחה, יש מספיק בעיות אצלנו גם בלי הבעיה הפרטית שלך. שרית דויטש, חולון

נכון ש"מאות מוזמנים" חשו ברע אותו ערב.

היפוכו של דבר: בית-המישפט קבע במפורש בהכרעת-הדין: "יש לציין שלא הובאה בפני כל ראייה בקשר להרעלת קיבה אינו שהיא". גם אין פלא שלא הובאה ראייה כזו, משום שאין בנמצא אדם שלקה בהרעלת-קיבה כתוצאה ממזון ש'הוגש באולמי נופים.

עוד יש בכתבה כדי להטעות כאשר מצויין בה שצ'רהסגירה שהוצא ע"י הרופא המחזוי נשאר בעינו, חרף המאמצים של "ה" מרש אשכנזי ופרץ. האמת היא ש'שלושה ימים אחרי הוצאת צ'רהסגירה ע"י הרופא המחזוי הוא בוטל ע"י בית-המישפט. צ'רהסגירה שניתן ע"י השופט נחמני הוא סנקציה שהוטלה על מפעלי האולם בשל העדר רישיון ולא בשל התוצאות הגסטרו-נומיות שתוארו בראשית הכתבה. עו"ד משולם שפרן, תל-אביב

● כתב העולם הזה עופר קוך מעיר: הפתיח הציורי של הכתבה מתבסס על תלונה שהוגשה למישרה הנוגעת להרעלת קיבה שלקו בה אורחי אולם-השמחות ה' תלונה עדיין נחקרת. המישפט המוזכר לא התנהל בגיו אותה הרעלה ולכן לא היה צורך להוכיחה. פסק-הדין על סגירת אולמי השמחות במלון פאן-אמריקן בבתים, ציין השופט את תנאי-התברואה הלקויים, ש' נתגלו בבקורת שנערכה במקום.

איך לצמצם פשיעה?

דו"ח פנימי של מישרת-ישראל מגלה כי במחצית הראשונה של השנה נבלמה העליה בפשיעה. יותר מזה: במישרת-תחומי פשיעה אף חלה ירידה. תופעה זו היא חסרת-תקדים בעולם הפשע הישראלי. עד כה היה מקובל כי מדי שנה חלה עליה של 12%-10 בפשיעה. אין לי ספק שאם יבדקו ימצאו שיפורים בהיבטים נוספים של איכות-החיים בארץ. כגון בהיקף האיש-פזים בבתי-חולים ובתאונות-הדרכים.

בישראל יש כבר 0.8% מהאוכלוסיה, שלמדו מדיטציה טרנסצנדנטאלית (בקי צור: מ"ס). גו, אז אולי הגיעה השעה לנטוש קונספציות הביבות אך בלתי מבוססות ולהתחיל לבדוק את העובדות המוכחות וללמוד מ"ט? זה יצמצם את הפשיעה, ודרד'אגב גם ישפר את הבריאות הגופנית האישית, ואת ההוסן וההרגשה הנפשיים וכן את היחסים עם בני מישפחה, חברים ועמיתים.

שמעון זילבר, נתניה

השוק הפרטי

שוב אפשר היה להיווכח עד כמה חוש הצדק המפותח של אזרחי ישראל הוא ללקטיבי. כאשר טובחים הסורים בנוצריי

לבנון. מרימה כל המדינה קול וזעקה ומר' עישה עולמות. אבל כאשר חיילי השאח הפרטי טובחים את מפגיני הכת השיעית התובעים יתר דמוקרטיזציה במדינתם - איש אינו פוצה פה ומצפץ. כאשר הטובה הוא ידיד ישראל - או לפחות מוצג בתור שכזה באמצעי התיקשורת שלנו - יש לו הזכות המליאה להיות דיקטטור ומדכא. מוסר ההשכל: לא חשוב מה אתה עושה,

זה נראה יותר מדי טוב כדי להיות אמיתי. אני משוכנע שמאחרי ויתוריו של מנחם בגין מסתתר איהו רעיון גאוני ל' טרפד את כל העניין בצורה בה יראה כאילו היה זה אנוואר אל-סאדאת שהכשיל את השלום. בצורה זו יצליח בגין לשפר לישראל את תדמיתה בעיני דעת-הקהל העולמית. אף אחד מההסברים אינו מצליח לשכנע אותי כי האיש אכן החליף את חברבורותיו-רעיונותיו. משהו מיסחורי ו' בלתי ידוע מסתתר מאחרי כל זה. ליבי מנבא לי רעות.

אמנון שילביץ, תל-אביב

גלוית הברכה של פואד אחיוני אורח מצרי

בחירה אישית

תרומתי לגיליון-השנה שלכם: הצהרת השנה: "אני התחומה מטה" (צה"ל). בדרך השנה: אריה נאור. פסוק השנה: "לא ניתן לכם ויותו" (בגין לפרס). התבטאות השנה: "מרקו - שמרוקו" (מנחם בגין). הביטוי הפרלמנטרי של השנה: "חוי" (מנחם בגין).

ד. בן-חיים, ירושלים

שיכון - רק ליהודים

לאחרונה התבשרנו כי הממשלה עומדת לפתור את בעיית המתגוררים בשכונות-העוני ובתנאי-מצוקה על ידי גיוס כספי כדי להעבירם לדירות ולשיכונים הראויים למגורי אנוש. והנה, מתברר שעניין חיסול משכונות-העוני נמסר לידי הסוכנות היהודית. הסוכנות היהודית מוספלת בבעיות קליטה והופכת את משרד-השיכון למיותר. עכשיו היא מספלת גם בשיכון והופכת את משרד-השיכון למיותר. אם הסוכנות עוסקת בשיכון - ולא של עולים חדשים - בשביל מה קיים משרד-השיכון?

נראה לי כי העניין נמסר לסוכנות היהודית כדי שתשקם רק את היהודים הגרים בשכונות-העוני. אילו היתה עושה זאת המדינה היה משרד-השיכון נאלץ, רחמנא ליצלן, לפתור אולי גם בעיות המגורים בתנאי מצוקה בסקטור הערבי. כדאי שנעביר גם את פתרון בעיות הסעד והבריאות לידי הסוכנות היהודית, ואז לא יהיה צורך לבזבז מכספי המדינה על אזרחיה הערבים בתחומים אלה? אשר מירון, תל-אביב

תוצאות גסטרונומיות

בעתונכם (העולם הזה 2134) בכתבה ב' מדור במדינה שהוכתרה בכותרת "כמה עולה הרעלת-קיבה?", נכללו מיספר אי' דיוקים חלקם פשוטים וחלקם מהותיים. הכתבה המתוארת מצטיינת בפתיח ציורי ומפורט אשר כשרונותיו של מי שכתב אותה אינם מוטלים בספק. דע עקא, שאין בתיאור הדרמתי של בני-הזוג "הלבושים הדר", שקיאו את נשמתם בסמוך למכר' יתם, שחנתה בפתח אולם האירועים נופ' ים, שמץ של אמת. קל וחומר שאין זה

- שתהיה השנה בה תתגשמה כל תיק' וותינו לשלום. לאנשי העולם הזה, המחזיקים אותנו בעולם הזה למרות שאנו בניכר - שנת שיגשג ופריחה. עוזי ומירה צפריר, לוס אנג'לס

ביצת השלום

מנחם בגין ואנוואר אל-סאדאת הטילו ביצה בקמפ-דייוויד: ביצת השלום. הם

חייבים לדגור עליה עכשיו שלושה חודשים עד שיבקע ממנה האפרוח של יונת-השלום. אני מקווה, שלפחות במשך שלושה חוד' שים אלה, תתנו קרדיט למנחם בגין ולא תבקשו להפסד פסול במעשיו אפילו אם התנהגותו נוגדת את כל תחזיותיכם. שמואל דגני, תל-אביב

ברכות להצטרפות מנחם בגין למערכת העולם הזה. מתי הוא מתחיל לכתוב אצ' לכם?

נ. מאיר, רמת-גן

בשעתו פירסתם סידרת מאמרים על הקשר בין מצב בריאות של מנהיגים לבין יכולת תפקודם בשעות גורליות. הרמז היה ברור. ניסיתם להוכיח, שמנחם בגין אינו מסוגל לתפקד כראוי ואינו יכול להוביל את עם ישראל לקראת השלום בדיעה צלולה ביגלל מחלתו. עכשיו, אחרי ועידת קמפ-דייוויד כדאי שתגלו מה הוא גניף המחלה של בגין. כדאי להדביק בה גם כמה מנהיגים אחרים של עם ישראל. יוסף ספרי, בתים